شهید هنگام کشته شدن دردی احساس نمی کند مگر به اندازه ی دردی که یکی از شما از نیشگونِ [مورچه یا نیشِ پشه] حس می نماید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مِنْ مَسِّ القَتْلِ إِلاَّ كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَسِّ القَرْصَةِ»: «شهید هنگام کشته شدن دردی احساس نمی کند مگر به اندازه ی دردی که یکی از شما از نیشگونِ [مورچه یا نیشِ پشه] حس می نماید».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت احمد - به روایت دارمی]

زمانی که انسان در راه الله شهید شود، دردی که از کشته شدن در این راه احساس می کند، همچون دردی است که یکی از ما در اثر گزیدن مورچه احساس می کنیم. به عبارت دیگر شهید رنج و سختی های مرگ و سکرات آن را نمی بیند بر خلاف دیگران؛ بلکه بیشترین رنجی که هنگام مرگ می بیند همان دردی است که ما به هنگام گزیدن مورچه احساس می کنیم. و این فضل الله متعال بر شهید است؛ چون روح خود را در راه الله نثار کرده، الله متعال درد و رنج کشته شدن را بر وی آسان می گرداند. در روایت دارمی به جای «مَسِّ القتل»، «من ألم القتل» و به جای «قرصة النملة»، «من ألم القرصة» آمده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3914